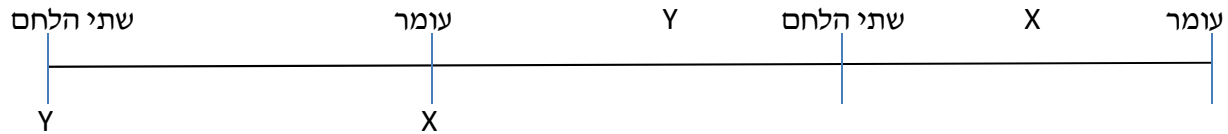

מנחות סט

שאלות:

השאלה	קושי בשאלה	הסבר השאלה	התשובה
שתי הלחם, הנצה שריא או חנטה שרייה?	אילימא הנצה דפירא וחנטה דפירא, השתא השרשה שריא, הנצה וחנטה מיבעיא?	אלא הנצה דעלה וחנטה דעלה, מי הוי כי השרשה או לא?	תיקו
חטין שזרען בקרקע, עומר מתירן או אין עומר מתירן?	אי דאשרוש, תנינא! אי דלא אשרוש, תנינא! דתנן: אם השרישו קודם לעומר - עומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא עומר הבא!	לא צריכא, דחצדינהו וזרעינהו קודם לעומר ואתא עומר וחליף עלייהו, וקא מיבעיא ליה: מהו לנקוטי ומיכל מינייהו? כמאן דשדיא בכדא דמיא ושרינהו עומר, או דלמא בטיל להו לגבי ארעא?	תיקו
חטין שזרען בקרקע, יש להן אונאה או אין להן אונאה?	אילימא דאמר ליה שדאי בה שיתא, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה אלא חמשה, והאמר רבא: כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין, אפיי פחות מכדי אונאה חוזר!	אלא דאמר ליה שדאי בה כדבעי לה, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה כדבעי לה, יש להן אונאה, דכמאן דשדיא בכדא דמיא ויש להן אונאה, או דלמא בטיל להו לגבי ארעא?	תיקו
חטין שזרען בקרקע, נשבעין עליהן או אין נשבעין עליהן?		כדשדיא בכדא דמיא וכמטלטלי דמו ונשבעין עליהן, או דלמא בטיל להו אגב ארעא וכמקרקעי דמו ואין נשבעין עליהן?	תיקו
חטין שבגללי בקר ושעורין שבגללי בהמה, מהו?	למאי? * אילימא לטמויי טומאת אוכלין, תנינא: חטין שברעי בקר ושעורין שבגללי בהמה, חישב עליהן לאכילה - אין מטמא טומאת אוכלין, לקטן לאכילה - מטמא טומאת אוכלין! * אלא למנחות, פשיטא דלא, הקריכוו נא לפתק היוצק או היא פניק!	לא צריכא, דנקטינהו וזרעינהו וקא בעי לאיתווי מנחות מינייהו, מאי? משום דמאיסותא הוא, וכיון דזרעינהו אזדא למאיסותיהו, או דלמא משום כחישותא הוא, והשתא נמי כחושה?	תיקו
פיל שבלע כפיפה מצרית והקיאה דרך בית הרעי, מהו?	אילימא למבטל טומאתה, תנינא: כל הכלים יורדין לידי טומאתן במחשבה, ואין עולין מטומאתן אלא בשינוי מעשה!	לא צריכא, דבלע הוצין ועבדינהו כפיפה מצרית, מי הוה עיכול, הוה ליה ככלי גללים ככלי אדמה ואין מקבלין טומאה, דאמר מר: כלי אבנים וכלי גללים וכלי אדמה - אין מקבלין טומאה לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים, או דלמא לא הוי עיכול?	תפשוט ליה מהא, דאמר עולא משום ר"ש בר יהוצדק: מעשה ובלעו זאבים שני תינוקות בעבר הירדן, ובא מעשה לפני חכמים וטהרו את הבשר! דחייה : שאני בשר, דרכיך. ולפשוט מסיפא: וטמאו את העצמות! דחייה : שאני עצמות, דאקושי טפי.

	אלא לשתי הלחם מאי? ממושבותיכם אמר רחמנא לאפוקי דחוצה לארץ דלא, אבל דעבים שפיר דמי, או דלמא ממושבותיכם דווקא, ואפילו דעבים נמי לא?	למאי? אי למנחות, אמאי לא?	חיטין שירדו בעבים, מהו?
תפשוט ליה מהא, דאמר ר' אבהו אמר רבי יוחנן : ילדה שסבכה בזקנה ובה פירות, אפילו הוסיף במאתים - אסור, ואמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן : בצל ששתלו בכרם ונעקר הכרם, אפי' הוסיף במאתים - אסור! <u>דחייה</u> : היא גופה קא מיבעיא ליה : מפשט פשיטא להו לרבנן דבתר עיקר אזלינן, לא שנא לקולא ולא שנא לחומרא, או דלמא ספוקי מספקא להו, ולחומרא אמרינן, לקולא לא אמרינן? תיקו	בתר עיקר אזלינן ושרייה עומר, או דלמא בתר תוספת אזלינן ועד שיבא עומר הבא?		שיבולת שהביאה שליש קודם לעומר, ועקרה ושתלה לאחר העומר והוסיפה, מהו?